

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

इतिकर्णपर्वणिनैलंकंठीयेभास्तभावदीपेचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

॥ ७३ ॥

द्रौणिमिति ततोयधन्वाविस्तारितोयचापः ॥ १ ॥

कर्णेन हिदंराजाकुंतीपुत्रः परिक्षतः ॥ तदृष्ट्वा श्वास्यचपुनः कर्णपार्थवधिष्यसि ॥ ६६ ॥ एवमुक्त्वा पुनः प्रायाद्ब्रुमिच्छन्मुधिषिरे ॥ श्रमेण ग्राहयिष्यंश्च युद्धे कर्णं विशापते ॥ ६७ ॥ ततो धनं जयोद्भूराजानं वाणपीडितं ॥ रथेन प्रययौ क्षिप्रं संग्रामात्केशवाज्ञया ॥ ६८ ॥ गच्छन्नेव तु कौतेयो धर्मराज दिदृक्षया ॥ सैन्यमा लोकायामासनापश्यत्तत्र चाग्रजं ॥ ६९ ॥ युद्धं कृत्वा तु कौतेयो द्रोणपुत्रेण भारत ॥ दुःसहं वज्रिणा संख्ये पराजित्य गुरोः सुतं ॥ ७० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि धर्मराजशोधने चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ संजय उवाच ॥ द्रौणिपराजित्य ततो यधन्वा कृत्वा महदुष्करं शूरकर्म ॥ आलोकयामास ततः स्वसैन्यं धनं जयः शत्रुभिरप्रवृथ्यः ॥ १ ॥ अयुध्यमानान् नृतनामुखस्थानशूरः शूरान् हर्षयन्सव्यसाची ॥ पूर्वप्रहारैर्मथितान् प्रशंसन् स्थितान् महात्मा सरथानने कान् ॥ २ ॥ अपश्यमानस्तु किरीटमाली युधिषिरे भ्रातरमाजमीढं ॥ उवाच भीमं तरसाभ्युपेत्य राज्ञः प्रवृत्तिं त्विह कुत्र राजा ॥ ३ ॥ भीमसेन उवाच ॥ अपयात इतो राजा धर्मपुत्रो युधिषिरे ॥ कर्णवाणाभितप्तांगो यदि जीवेत्कथंचन ॥ ४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तस्माद्भवान् शीघ्रमितिः प्रयातुराज्ञः प्रवृत्त्यै कुरुसत्तमस्य ॥ नूनं स विद्धोति भृशं पृषलैः कर्णेन राजा शिविरं गतोसौ ॥ ५ ॥ यः संप्रहारैर्निशितैः पृषलैर्द्रोणेन विद्धोति भृशं तरस्वी ॥ तस्थौ स तत्रापि जयप्रतीक्षो द्रोणोऽपि यावन्न हतः किलासीत् ॥ ६ ॥ स संशयंगमिवः पांडुवाग्र्यः संख्येद्य कर्णेन महानुभावः ॥ ज्ञातुं प्रयात्वा शुतमघभीमस्यास्याम्यहं शत्रुगणान्निरुद्ध ॥ ७ ॥ भीमसेन उवाच ॥ त्वमेव जानीहि महानुभाव राज्ञः प्रवृत्तिं भरतर्षभस्य ॥ अहं हि यद्यर्जुनयाम्यभिन्नावदंति मां भीत इति प्रवीराः ॥ ८ ॥ ततो ब्रवीदर्जुनो भीमसेनं संशतकाः प्रत्यनीकस्थिता मे ॥ एतान् हत्वाद्यमयानशक्यमितिोपयातुं रिपुसंघगोष्ठात् ॥ ९ ॥ अथा ब्रवीदर्जुनं भीमसेनः स्ववीर्यमासाद्य कुरुप्रवीर ॥ संशतकां न्यतियोत्स्यामि संख्ये सर्वानहं याहि यनं जयत्वं ॥ १० ॥ तद्भीमसेनस्य वचो निशाम्य सुदुष्करं भ्रातुरमित्रमध्ये ॥ संशतकानीकमसत्यमेकः सुदुष्करंधारया मीतिपार्थः ॥ ११ ॥ उवाच नारायणममम्रमेयं कपिध्वजः सत्यपराक्रमस्य ॥ श्रुत्वा वचो भ्रातुरदीनसत्त्वस्तदा हवे सत्यवचो महात्मा ॥ द्रष्टुकुरुश्रेष्ठमभिप्रयास्य न्नो वाचवृष्णिप्रवरंतदानीं ॥ १२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ चोदयाश्चान्दृषीकेश विहायैतद्वलार्णवं ॥ अजातशत्रुन राजानं द्रष्टुमिच्छामि कैशव ॥ १३ ॥

अनेकान् बहून् ॥ २ ॥ उवाच तं प्रच्छ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥